

KIADÓ HIVATAL:

Szikes Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

Nyílttérben egy sor közlési díja 10 krajcár.

Hirdetések jutanyos áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGZADASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre . . . 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

SZERKESZTŐSÉG.

Beliczey-ut 15. szám
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza

Hivatalos közlemények.

8062 Szarvas község előjárótól.
III. 896

Hirdetmény.

Alólírott előjáróság közhírré teszi, hogy a követválasztások miatt a katonai parancsnokság a közös hadseregbeli tartalékosok ellenőrzési szemléjét a f. évi október 14, 15, 16 és 17 napjairól a f. évi november hó 11, 12, 13 és 14 napjaira halasztotta. — Ezen napokon a tartalékosok következő sorrendben tartoznak megjelenni:

1. november 11-én 1886. 1887. és 1888.
2. november 12. „ 1889. 1890. és 1891.
3. november 13. „ 1892. 1893. 1894. és 1895. évbeliek.
4. november 14. „ az összes Öcsöd, Kondoros és Szentandrásiak.

Szarvas, 1896. október 13.

Az előjáróság nevében:

SALACZ JÓZSEF,
jegyző.

Választás előtt.

Országszerte megindultak azon nagyobb-szerű választási mozgalmak, melyek nemcsak a politikával akár társadalmi állásuk, akár magasabb képzettségük és iránytadó befolyásuknál fogva ugyyszólván hivatásszerűen foglalkozókat hozzák nagyobb s gyakran nem irigylendő actióba, hanem még az ország távoli zugában levő, máskülömben jelentéktelen falvak egyszerű lakóit is izgalmas jelenetek szereplőivé avatják.

TÁRZA.

Csak még egy csókokskát.

(folytatás és vége)

— Nem . . . Amit maga mond. az igazán . . .
No, de igyék még egyet!
— Még csak egy csókokskát . . . !
— Maga merészel . . . ? Ne jöjjön hozzám . . . !
— Maga legyen nyugodt. Ha mindezeket megmondom unőmnek, bizonyára nem megy hozzá. De . . .
— De beszéljünk inkább magunkról.
— Magának igaza van, kedves Munczl. Nem akarok dicsekedni, de én már egészen más legény vagyok ám. Jellemes, hűséges, erkölcsös, mértékletes, becsületes. . . .
— Jól van, jól . . . de . . .
— Vitéz, bátor, vakmerő, okos, őszinte, fáradhatatlan . . .
— Hallgasson ide . . .
— Éber udvarias, józan, bőkezű . . .
De nem akarok dicsekedni.
— Igazán egy cseppet sem dicsekedő! szakítá őt félbe a leány.
— Nem bizony, mert én mindig szerény voltam. A Piccolominek minden csatájában harcoltam, verekedtem, a legtöbb kárt én tettem az ellenségnek.
— És szerelmeskedett?

Ezen választási mozgalmak hullámai minden kétségen kívül átsapnak hozzánk is és mi nem ijedünk meg tőlük, sőt várjuk is azokat. Nagyobb szeleket is láttunk már mi és pusztítóbb viharok vonultak már el mi felettünk, mint a minőknek a mostaniak ígérkeznek s azért nincs is okunk aggodalomra. Ennek daczára is azonban nem tartjuk feleslegesnek a meginduló mozgalmak kitörése előtt és alkalmából néhány rövid szavú figyelmeztetést kiáltani a küzdők elé.

Mondanunk sem kell, hogy e figyelmeztetés nem politikai jellegű, mert politikával mi nem foglalkozunk s felesleges is, mikor annyi laptársunk harsogja s hordja szét naponként és hetenként a politikai bölcsességet az ország minden részébe. A mi figyelmeztetésünk csak a mi városunk helyi érdekében s főként nyugalma kedvéért történik.

Politikailag teljesen érett népeknél is sok apró kellemetlenséget okoz a politikai harc a küzdő felek között, de ezeknél aztán nem terjed az tovább a szavazásnál, melynek befejezte után visszatér minden a rendes mederbe és a választások keserőségei nem maradnak meg éveken keresztül a sebzett vagy talán hiúságokban sértett keblekben.

Mi az eddigi tapasztalatok után ítélve, nem adhatjuk magunkról a teljes politikai higgadság fentemlített bizonyítványát, már eddigi választásainknál, különösen az utóbbinál a pártszendvények oly magas hullámokat vertek, hogy azok évek multán sem csillapodtak le és ami ennél is sokkal nagyobb baj s menthetlen hiba volt, a politikai ellenségeskedést és gyűlöletet átvittük a társadalmi tere és városi közügyeink elintézésénél is nem egy ízben nagy, mondhatni döntő szerepet engedünk neki.

A mostani választásnál a kedélyek sokkal kevésbé vannak felizgatva és hisszük, hogy az izgalmak a mérkőzés idejében sem közelítik meg az utóbbi választásnál elért magas fokot.

Tartsuk meg a korteskedések izgalmas heteiben s a szavazásnál komoly higgadságunkat; vegyük figyelembe, hogy nekünk nemcsak a választásig, hanem még azután is együtt kell laknunk egy városban, melynek közös javán együtt kell munkálkodnunk s e munkásságunkról az utódoknak be kell számolnunk. Lokalizáljuk a politikai párt szendvény tüzt, s ne engedjük azt sem városi közügyeink terére, sem társadalmi tere átsapni, mert ezen a téren a gyűlölködés kiszámíthatatlan kárt okozhat mindannyiunknak.

A lovagias ellenfelek a nemesen megvívott harc után jobbot nyújtanak egymásnak s elfeledik az adott és kapott sebeket.

Ezen figyelmeztetés szem előtt tartásával menjünk a választási harcba s akkor a közös hátrányt nem fog szenvedni.

A vidék és a főváros.

Most a mikor nemzeti ünnepünk és ezred-éves kiállításunk nagyobb számban vonzza körünkbe a külföldet: ismét előtérbe tolul, élénkebben érezhetővé válik kulturális életünk egy fájdalmas pontja: a vidék hátramaradottsága a fővárossal szemben. Az itt időző külföldi, a mikor eléggé megnézte a nap-nap után fejlődő, gyönyörű, minden ízében modern fővárosunkat miután konstataulta, hogy Budapest egyike Európa

— Néha-néha ezt is, de csak kétségbeesésből. Mindig úgy gondoltam magamban: „Ej, ha egyszer haza kerülök, letelepedek s kapnék egy fehérseledet . . . ah, egy olyan leányt, amilyent magamnak képelek . . . s ennek tartottam fenn minden szerelmemet.“

— Hát lehetséges az, hogy egy férfi ilyesmit fentartson!

— Már hogyné? Persze hogy lehetséges. Nagyon is lehetséges! A férfi szív, kedves Munci leányasszonyom, igen különös egy izé ám! Künn a világban dévajkodik! de ha haza jön, mit sem tud arról, — semmit se — és ha talál egyet, mikor valami azt mondja neki: ezt szeretem akkor úgy van a férfi, mintha most került volna a világra.

— Hát lássa, a női szívvvel egészen másképp van. Ez nem tud s nem is kíván semmit, amíg el nem jön az . . . no éppen az igazi, viszonzá a leány. Ezzel ujrvöltött, s kérdé: No miért nem iszik?

— Csak még egy csókokskát . . .

A leány szinte indulatosan eltolta magától s félig hangosan, majd szomoruan szolt: Mondtam, hogy nem lehet; — nem!

— De miért nem? Tán már van magának kedvese?

— Kedvesem nem, sóhajtá a leány, de van . . . vőlegényem.

— A kit maga nem szeret, véle az ifju. Alkalmasint valami otromba ficzkó. Hisz akkor itt vagyok én. Én egészen más vagyok.

— A leány most már nem nevetett de mégis mosolygott. És maga nőül venne engem. Kérdé busan.

Az ál Kurd most megjíedt . . . Házasodni! . . . dadogá . . . minek? Házasodni? . . . nem . . . különben . . . de . . .

— De úgy látom, már elég volt magának a borából: vagy töltsek még?

— Nem, felelt az ifju loeresztett hangon s szomoruan maga elé nézett.

— Csak még egy csókokskát, ugy-e? mondá gu nyosan a leány s kifelé indult. követve az ifjutól. — Amint a lépcsőzet közepére értek, az ál Kurd hirtelen átkarolta a leány karcsu derekát és . . . megvolt a csók.

— Mit merészel maga!? kiáltá a leány vérvörösrőre felindulva haragjában s mélyen lélekzetet vett.

— No, no, csak ne csináljon ebből oly nagy dolgot, hisz úgy is először és utoljára történt. Lássá, mi katonák minden nap szemben állunk a halállal; gyorsan kell élni és bárhol s bármennyit éltem is ily gyorsan, ma volt az egyetlen boldog percem, sok, sok év óta!

Néhány perczig az ifju kezében felejté a leány szép fehér kezét s mintha meg lett volna bűvölve, belenézett annak mély, fekete, ragyogó szemébe, úgy látszott, mintha azt gondolta: Nekem szintén:

De csakhamar kiragadta magát s felsietett a lépcsőkön, visszakiáltván az ifjunak: „Soha viszontlátásra! Maga szemtelen ember!“

legszebb fekvésű, legmodernebb nagyvárosainak — az ország többi részét, vidéki központjainkat is ismerni óhajtja.

Felmerül a kérdés: meglehet-e az az idegen elégedve azzal, a mit lát? Dicsőségünkre szolgál-e nekünk az, a mit mutathatunk?

A felelet csak tagadó lehet.

Kétségtelen tény, tagadni sem lehet, el is mondták, megirták számtalanszor, hogy a rohamosan fejlődő főváros haladásával a vidék fejlődése lépést nem tarthat.

Es ez természetes is.

A mi fejlődésünk kezdete, sajnos, nem nyúlik vissza messze múlt időkre. Hosszú időközön át hiányoztak e nemzet életében azok a tényezők, melyek a kulturális fejlődésnek feltételei, melyek nélkül modern intézmények felépítésére haladás lehetetlen. Nem volt meg szabadságunk, nem volt szilárd, megdönthetetlen alapokon nyugvó álladalmi életünk.

Mindössze harminc esztendeje sincs, hogy ez éltető erők birtokában megkezdhetjük az ország kulturális emelésének gigaszí munkáját. Mi természetesebb, mint, hogy az egész erőmegfeszítés, az első évek egész munkája elsősorban a fiatal fővárosnak, Budapestnek érdekében történt. Hatalmas, fellendítő központ az ország szívében, hatalmas iparral, kereskedelemmel — ez az eszmény lebegett az első dolgok szeme előtt. Negyedszázad alatt két, három emberöltő munkáját végezték; az eredmény imponáló, csodálatos lett.

És e mellett a vidék nem fejlődött. A főváros lekötött minden szellemi és fizikai munkát, még a vidékét is.

Az előbbi viszonyok is a lehető legkedvezőtlenebbek voltak a vidékre nézve. Minálunk sohasem volt meg az a partikularizmus, mely Olasz- és Németországnak politikai tekintetben az egész középkoron át legnagyobb szerencsétlensége volt, megfosztván az országokat az egység erejétől, de a melynek kulturális tekintetben meg volt az az üdvös hatása, hogy teremtett egy csomó központot, mely felé egy-egy nagyobb terület gravitált, mi szükségképpen egy-egy ilyen központ fellendülésével volt összkötve. A művészet és tudománykedvelő fejedelmek is kivették részüket e központok emelésében.

Ehhez hasonló viszonyok nálunk sohasem voltak; a magyar faj karakterében nem volt kifejlődve sohasem a városok alapítása iránt való hajlam; ezért játszanak nálunk oly jelen-

tős szerepet a német iparúzó elemek a városok alapításában.

A vidék állapota régóta ismeretes, az orvoslás munkája is folyamatban van.

De mintha ez az orvoslás nem volna elég gyors, nem volna elég intenzív. Kétségtelen az, hogy a munka e téren két tényező vállán nyugszik. A míg egyfelől az államnak elmulasztatlan kötelessége, a maga részéről mindent megtenni, hogy a vidék fejlődését előmozdítsa: másrészt viszont még sokkal inkább kell, hogy a kulturális és gazdasági fejlődés maguknak a városoknak szívében feküdjék.

És azt hisszük, nem csalódunk, ha e pontnál keressük a gyógyulás lassúságának okát.

Sajnos, azt kell észlelnünk, hogy általánosságban nincs meg bennük a kellő élelmesség, hogy érdekeiket felismerjék, s hogy e felismert érdekeket elég hathatós erővel követni nem bírják. Társadalmi és politikai ellentétek gátolják az üdvös együttműködést és a vállvetett munkát, legtöbb városunkban.

Ez az oka annak, hogy a vidéken oly keveset tesznek a gyárpár fellendítésére. A mi gyár Magyarországon fennáll, annak nagyrésze a főváros közelében épült, az a kevés telep pedig, mely a vidéken áll fenn, csekély kivétellel idegen, külföldi pénzen épült, idegen pénzzel dolgozik, idegené a haszon is, melynek nagy része kivándorol az országból.

Maholnap lezajlanak az ünnepnapok, s igazán itt az ideje végre, hogy a magyar vidék annak tudatára ébredjen: mily fontos tényezője az állami fejlődésnek, a nemzeti fennmaradásnak az, hogy a vidék fejlődjék, hogy munkás, jó módú és élelmes legyen, hogy városaink kereskedelmi, ipari központokká váljanak, hogy céltudatos vezetés mellett, kiszabadítva magukat végre-valahára a társadalmi és politikai ellentétek szétválasztó békői alól, vállvetve, önérettel munkálkodjanak közre szűkebb hazájuk s általa egész nemzetük jövő boldogulására.

Választási mozgalmak.

A szarvasi szabadelvű párt körében leirhatatlan lelkesedést keltett az a hír, hogy gróf Csáky Albin elfogadta a szabadelvű párt részéről neki felajánlott képviselőjelölést. A lelkesedés kivált a gazdaközönség körében öltött nagy

mérveket elannyira, hogy Csáky Albin gróf képviselővé választása biztosra vehető, s csakis a többség arányairól lehet még itt szó. Könyviti a szabadelvű párt küzdelmét az a körülmény, hogy a szarvasi választók 13 évi keserves tapasztalat után kezdik végre belátni, hogy a függetlenségi győzelme sem a város érdekeit elő nem segítette, sem a haza sorsán nem könnyített. Kezdi belátni végre, hogy igéretekkel, szép szavakkal nem lehet kormányozni az országot, mert ahhoz bölcsesség és tapintat szükséges. A helyzetet eléggé jellemzi, hogy eddigelé sokan olyanok, a kik évek óta az ellenpárton voltak, Csáky hívei közé sorakoztak s ők dolgoznak legjobban ez országos tekintély megválasztása érdekében. A párt a választások idejében megszorította a végrehajtó bizottság tagjainak számát, úgy hogy ez idő szerint 500 végrehajtó bizottsági tag buzgólkodik Csáky megválasztása mellett. A szabadelvű párt különben október hó 25 én fogja tartani nagygyűlését, a mikor meg fogják beszélni Csáky fogadtatásának részleteit. Csáky Albin gróf november 1 én fog lejönni választói körébe s megtartja programbeszédét. Fogadtatása fényesen ígérkezik.

A szarvasi függetlenségi 48-as párt f. hó 11-én tartotta élnék érdeklődés mellett a polgárok nagy részvétele mellett alakuló gyűlését. Pártelnökül Dr. Szlovák Pál a pártnak érdemes vezére választotta meg, helyettes elnökül Kollár János volt képviselő és Placsó István lelkész, 12 alelnök, 20 jegyző és 450 tagú végrehajtó bizottság lett megválasztva. Bankó György lelkes szavakkal, nyitotta meg a gyűlést, mire Dankó Soma terjeszté elé a megválasztandók névsorát, majd Dr. Haviár Gyula intézett lelkes beszédet az egybegyűlt polgárokhoz, a melyben harchoz hasonlítja a küszöbön levő képviselő választást, a hol nem ellenségek, de ellenfelek fogják megvívni békés időben az alkotmányosság sánczai között a testvérharcot, figyelmezteti a polgárokat a legszentebb polgári jog szabad meggyőződés szerinti gyakorlására, a mely alkalommal joga van a polgárnak bírálatot mondani a helyzetről, tetszésnek, vagy elégedettségnek nyílt, bátor kifejezést adni. Aki megvan elégedve a haza sorsával, aki nem bánja közjogi sérelmeinket, sem azt, hogy a magyar nemzet sérelmezése napirenden van, aki a közgazdasági helyzetet nyomasztónak nem tartja s Magyarország gazdasági függetlenségét Ausztriától az önálló vámtérület s nemzeti bank felállításával nem kívánja, aki a közterheket nem sokálja, sőt hajlandó azokat még emelni is, az szavazzon a közösügyes kormány jelöltjére, ki a quota kérdésében Bács óhajának a hozzájárulási arány felemelésének támogatója lesz; de aki hazáját közjogilag, úgy mint anyagilag Ausztriától függetleníteni akarja, a ki az állampolgárok köztelherviselését már most is oly súlyosnak tartja, hogy azt csak megkönnyíteni, de jobban megterhelni képtelenségnek s veszedelemnek tartja, az a függetlenségi 48-as párt zászlaja alá sorakozik, szavazatát arra adja, aki ez elveket vallja, követi. Elvhűségre, összetartásra buzdítja a polgárokat, hogy a függetlenség zászlaja a megfélemlítések, igéretes s fondorkodások dacára is diadalt arathasson, a mire Isten segédelmét, áldását kéri.)

A központi választmány folyó hó 11-én ülést tartott, melyen felolvastattott Ő Felsége a királynak az országgyűlés összehívására vonatkozó levele s ezzel kapcsolatban a mkir. belügyministernek a választást megeőző intézkedések megtételére vonatkozó 89927/96 számú rendelete, Választási határnapul 8 szóval 2 szavazat ellenében 1896. november 4-ik napja a választás helyéül pedig a községháza tüzetelt ki. A választásra egy szavazatszedő küldöttség alakítottatott s abba választási elnökül Mikolay Mihály, helyettes elnökül Neumann Jenő, jegyzőül Salacz József és helyettes jegyzőül Oláh Miklós választottak meg egyhangúlag. A város előljárósága megkerestetni határozottatott két bizalmi térfi kiküldésére a választáshoz.

— Soha viszontlátásra! sóhajtá az ifju.

Henrik a lóra ugrott s haza felé nyargalt. Esett az eső, midőn az erdőn vágatott; csak úgy ömlött rá a víz, átázott a bőrig, de ez jót tet neki, különösen szívének.

— Nos kérdő az öreg Helling, midőn fia megérkezett

— Apám szolt a fia, nem, nem, nem vehetem el a leányt! Visszamegyek Piccolominihez a háborúba! Az öreg szörnyű bossús lett. Ostobának, csacsinak nevezte el fiát. Végre így szolt hozzá:

— Tégy, amit akarsz. De holnap ide jön Kettenfeuer barátom. Antóniával látogatába, meghívta őket. Tehát barátságosan kell őket fogadnod. Azután pedig nem bánom, ha el is visz az ördög a Piccolominihez!

Másnap reggel csakugyan megérkeztek a vendégek lóháton. Antonia kisasszony egy gyönyörű szürkén ült, egészen lefátyolozva, amiut a nőknek illik. Helling lovag s vitéz fia, már az udvaron fogadták a nemes vendégeket s Henrik, amiut az öreg üdvözölte, oda-sietett a szürke oldalához s meghajtván magát a leány előtt, így szolt: bocsásón meg drága kisasszony, hogy tegnap oly merész voltam legényem s tábori társam álczája alatt kastélyukban megjelenni; beismorem, hogy vakmerő es bolond gondolat volt az tölem. Ezzel a leányt lesegítvén a lóról, érezte, hogy ez reszket. De nem a félelem, sem a meglepetés volt e romegés oka, hanem a vissza tartott nevetés. S csakugyan, mikor fátylólat hátra vetette, az ifjúnak szemébe kacagott.

Ejh, „mondá,“ sose mentesse magát, hisz éppen ily ölet volt az enyém is nemesifjún, midőn komornámnak engedtem át az urnői szerepet s én az övét játszottam s kikérdeztem őnt önmaga felől. De én nem kérek bocsánatot, mert nekünk, nőknek, jogunk van kíváncsiaknak lenni.

— Atyám! kiáltá Henrik, ezt akarom senkit mást!

— No ficzkó! te valóságos kicsavarodott ember vagy! szolt nevetve az öreg.

— Úgy-e kisasszony, úgy-e ön nekem adja kezét?

— És egy csókoeskát hozzá? mondá csintalanul mosolyogva e leány.

— Persze! kiáltá Henrik s a nyakába borult.

— Nem értem az egész históriát mondá Kettenfeuer, de azt hiszem . . .

— Magam sem értem, vágta közbe az öreg Helling, — de azt hiszem . . .

— En azt hiszem, szakítá félbe diadalmasan Henrik, — mindketten áldástokat adjátok?!

— Tiszta szívből, — felelt az öreg Kettenfeuer — de azt hiszem, mindketten megvagytok háborodva!

— A boldogságtól! szolt a leány.

— No, ha ön boldonhoz akar menni . . . mondá az öreg Helling . . .

— Hogy ne mennék mikor ő jön! . . .

— Csak még egy csókoeskát! ujjongott örömben az ifju s karjára fogva a leányt, elsietett vele a kastély lépcsőin.

Vacano után: Bély Mihály.

Ujdonságok.

— **Szikos Antal**, lapunk felelős szerkesztője Budapestre utazván, jelen számért a felelős. séget Mihálfi József társszerkesztő vállalja el.

A szarvasi függetlenségi és 48-as párt képviselő jelöltje Haviár Dani közönséjén folytán programbeszédét nem ma a vásárnapján, miként hirdette volt, hanem f. hó 25 én délután 2 órakor fogja a Kossuth téren megtartani.

— **Vajdakör.** A helybeli főgymnasium tanulójának „Vajdaköre” e tavévből is buzgóan folytatja az önképzés hasznos munkáját. Az elnöki tisztet, melyet sok éven át az elhunyt Krajsóvics Soma, tanár, töltött volt be, az évben Benka Gyula főgymn. igazgató vállalta magára.

Adakozunk. Vettük a következő átiratot: — 7843. sz. I. 896. — Szarvasi közönség elöljáróitól. A „Szarvasi Lapok” Tekintetes szerkesztőségének! A folyó évi augusztus hó folyamán a vetések, Torda-Aranyos vármegye 56 községében a jég által tönkretettettek. Hivatalos tisztelettel felkérjük a Tekintetes szerkesztőséget, hogy ezen csapás által a legnagyobb ing-égbe jutott lakosok részére becses lapjában gyűjtést indítani s a befolyt összeget hozzánk a f. évi okt. 28-ig beküldeni szíveskedne. Szarvas 1896 okt. hó 13-án. Dancs elsőjegyző, Melis János bíró.

Fenti átirat folytán felhívjuk lapunk igen tisztelt olvasóit, hogy adományait lapunk szerkesztőségéhez juttatni szíveskedjenek. Az adományok nyilvánosan nyugtáztatnak s folyó hó 28-án a fenti felhívás értelmében a közönség elöljáróságához beküldetnek.

— **Vásár.** Szarvas városának őszi vására, melyet úgy az iparosokra, mint a télre szóló bevásárlások miatt az összes lakosságra lefontosabbnak mondhatunk, ma és holnap folyik le. — Az előkészületek után itélve ez évben is népes és élénk forgalmú lesz a vásár, ha ugyan a szarvasi vásárok rendes alkalmatlan vendége, az eső, s a vele járó vendégarasztaló sár tönkre nem teszi az árusítók reményeit.

— **Húsfogyasztó szövetkezet.** A megboldogult húsfogyasztó szövetkezet mult vasárnap tartotta meg Dr. Salacz Oszkár elnöklete alatt gyűlését, melynek eredménye értesülésünk szerint az, hogy a részvényesek minden befizetett részvény után 2 fnt 70 krt kapnak vissza. Bizonyára ennek is örülni fognak a részvényesek.

— **A Deák Ferencz utca kövezése.** A Deák Ferencz utca kövezését folyó hó 13-án megkezdték. Mint értesülünk a kőút néhány hét múlva teljesen kész lesz.

— **Hangverseny.** Mint értesülünk, a helybeli polg. leányiskola tanítótestülete a jövő hó második hetében jótékony célú hangversenyt rendez tanítási eszközeinek gyarapítására. Alkalmunk volt bepillantunk tervezett hangverseny félig megállapított műsorába s e bepillantás biztosít bennünket, hogy az estély egyike lesz az idei szezon legélvezetesebbjeinek s előretáthatólag leg-sikerültebbjeinek. A hangversenyre azért már itt felhívjuk olvasó közönségünk figyelmét, fentartva magunknak, illetve közeleinknek ismervé az előkészületekről való kimerítőbb értesítést.

— **Rafael.** Egy húsz éves ifjú szerelme. (Regény). Irta Lamartine Alfonz. Magyarra átírta Kontúr Béla. Budapest 1896. A „Hunyadi Mátyás” intézet nyomása. — A napokban került kezeinkhez Kontúr Bélának, városunk szülöttének, ezen újabb irodalmi munkásságát feltüntető munkája, mely a fiatal író irodalmi működésében fordulópontot jelöl. — Eddigi munkái, melyek közt szerepel a regény, költemény, rajz elbeszélés vázlat és orvosi munka, eredeti alkotásai a szerzőnek, s a rólunk megjelent kritikák tanúsága szerint nagyolvasottságnak, sokoldalú képzettségnek, erős megfigyelőképességnek, melegen érző kedélynek és vallásos lelkiületnek tanubizonnyítékai. — A jelen munkájával szerintünk mégis szerencsésebb térére csapott át, mert ahhoz, hogy az ifjabb szerzők izlése finomuljon, leghelyesebb út, ha előkelőbb írók, kiforrott tehetségek műveinek átültetésére vállalkoznak. — Éppazért csak üdvözölni tudjuk Kontúr Bélát ezen új irányában, mert azzal a sokoldalú tudással és nyelvbéli készséggel, mellyel ő rendelkezik, bizonyára nemcsak figyelemreméltó, de hasznos munkása is lesz irodalmunknak. — Jelen fordítását is, melyet édes anyjának ajánl fiú szerete és hála jelekül, melegen ajánljuk, az olvasni szerető közönség figyelmébe.

Büvész. A helybeli főgymnasium dísztermében Boskó büvész, (amennyiben minden büvész immár Boskó), folyó hó 14 én a főgymnasium tanulóit, s

polgári leányiskolai és néhány elemi iskola növendékeit a szemfényvesztés, muemontechnika és hasbeszélés szokott fogásai köréből ügyes mutatványokkal mulattatta.

— **Uj hegedűdarabok.** — 1. Dombay Arthur. Op. 37. Cargo hegedűre zongora kísérettel ára 75 kr. — Dombay Cargója méltán sorakozik előbbi hegedűszerzeményeihez, meleg tónussal előadva, biztosan nagy hatást fog kelteni. — Pécska Alajos Op. 104 darab hegedűre zongorakísérettel, ára 1 fnt 20 kr. Csinos apróságok, melyeknek csak az a bajuk, hogy a mikor kezdődnek, máris végződnek. — Szécsényi Gyula, Bölcseődől hegedűre zongorakísérettel, ára 75 kr. Hangulatteljes kis darab, melynek úgy hegedű, mint zongorarésze könnyű. Melegen ajánljuk a hegedűtanárok figyelmébe, kik ebben gyengébb növendékek számára igen alkalmas darabot fognak találni. Kiadja és kaphatók Rózsavölgyi és Társas. és kir. udv. zeneműkereskedésében, Bpest, Kristóf tér

CSARNOK.

Modern történet.

„Kivájon bármit, rendelkezék felettem korlátlanul, csak ne utasítson vissza!”

„Maga nagyon jól tudja, hogy ez a hang nevetéses előttem.”

„Olga!”

„Ne heveskedjék, kedves barátom. Vagy azt hiszi, hogy ezzel a modorával megnyeri tetszésemet?”

„Helyes, hát beszéljünk másképp. Maga tudja, hogy gazdag vagyok. Én viszont igen jól tudom, hogy magának vannak tekintélyes adóságai.”

„Mely adóságaimat bármely pillanatban kifizethetem.”

„A báró úr pénzével. Csak hogy azt nem fogja megtenni. Legyen esze! én feleségül akarom venni magát.”

„Maga nagyon furcsa ember.”

„S ugyan miért?”

„Igen jól tudja, hogy a báróba szerelmes vagyok. Ő is gazdag, csak úgy mint maga, és ő is szerelmes belém. Én pedig báróné akarok lenni. És maga mégis azt hiszi, hogy férjhez megyek magához. Hát nem komikus ez?” Telkessy Gábor megragadja a diva kezét, a szemé közzé néz, fenyegetően, daczosan, úgy sziszegi fogai közt:

„Es mégse lesz báróné. Én jótállok érte!”

Ezzel minden köszönés nélkül elrohan. De meghallja még Olga gúnyos kacagását a háta mögött. Lám, megint nevetésszerű tette magát előtte! Keze önkénytelenül ökölbe szorul, a báró szerencséje, hogy nem kerül az útjába most.

A függöny harmadszor is legördült. Elcsendesült a taps, eloszlott a közönség.

Olga Telkessy kíséretében hajtta haza. Fényes sikert aratott, és pompás hangulatban van. Otthon csekély számú, de jól összeválogatott társaság vár rájuk. Viharos éljennel fogadják. Aztán asztalhoz ülnek.

A diva elragadó jókedvével mindenkit megbabonáz. Itt korlátlanul ő uralkodik.

S a báró halkán, hogy más meg ne hallja valahogy, ezer bohóságot susog fülebe.

„Meghallgat végre, szépséges istennöm?”

„Meg. De csak egy feltétel alatt.”

„Szava parancs előttem.”

„És teljesíteni fogja kívánságomat?”

„Feltétlenül!”

Olga mosolyogva fordul a többiek felé.

„A báró e percben kérte meg a kezemet. Én nem kosaroztam ki. Gratuláljak!”

Örley báró ajkára harap; de feltalálja magát, és nem okoskodik. Ő nem szereti a kellemetlen jeleneteket. Telkessy Gábor izgatottan siet Olga-hoz.

„Ne komédiázzon. Micsoda tréfa ez?!”

„Magának nem tetszik? Sajnálom! annál inkább, mert legkevésbé sem tréfa.”

„Megfogja bánni!”

Olga csak nevet rajta.

„Nézzetek ezt a bolondos fiút! Elmulasztottam megkérdezni, hogy beleegyezését adja-e eljegyzésünkhöz, s ezt ő rossz néven veszi.

Bocsásson meg, kedves barátom, de maga itt igen siralmas szerepet játszik.”

Az éles gúny visszaadja lélekjelenlétét, és Telkessy Gábor kissé sápadt arccal ugyan, de nyugodt, közönyös hangon folytatja a társalgást, látszólag nem is reflektálva arra, amit Olga mondott. Pedig ő igen jól tudja, hogy mit

fog tenni, Olga vagy az övé lesz, vagy senkié se: annyi szent!

A szerencsés vőlegény egész másképp fogja fel a dolgot. Ő azon gondolkozik, nem-e lehetne megszabadulni a bájos szírentől?

Olga hanyagul hátradülve a pamlagon, a tegnapi est történetin elmélkedik. Meg van elégedve magával, s már szinte látja magát a báró oldalán a négylovas, hétágú koronás fogaton.

Valaki hevesen szakítja fel az ajtót, és Telkessy Gábor áll meg előtte.

„Mi még nem számoltunk le egymással!”

Olga önkénytelenül feláll, önkénytelenül meghátrál.

„Mi lelte magát?”

„Kérdezni fogok valamit. Jól gondolja meg, hogy mit felel.”

„Nos?”

„Akar-e a feleségem lenni?”

„Örley menyasszonya vagyok.”

„Az mellékes. Ismétlem, akar-e a feleségem lenni?”

„Nem! Olga daczosan veti hátra fejét.

Telkessy revolvert ránt elő.

„Ez utolsó szava?”

„Maga megboldogult.”

„Ha nem mond igent, lelövöm.”

A diva csengettyű felé siet.

„Megálljon! Ha csenget, tudni fogom, hogy nemet akart mondani.”

Olga megáll. A reászegezett revolver csöve megremegtet. Ez az ember mindenre képes, és szavának mindig ura volt.

Azt se tagadhatja, hogy ebben a pillanatban imponál neki. Férjias arcának egy izma se mozdul, és Olga tudja, hogy csakugyan lelővi, ha ellenkezik.

„Igen vagy nem?”

„A felesége leszek.”

Telkessy eldobja a fegyvert.

„Az lesz. Mert jegyezze meg magának, hogy hiába akarna megszabadulni tőlem: másé nem lesz soha! ezt én mondom magának.”

A belépő meglepetve marad állva a küszöbön.

„Mi történik itt?”

„A báró!”

„Éppen jókor. Ő nagysága meggondolta a dolgot, és fel óhajtja bontani a tegnapi este félig-meddig megkötött eljegyzést.”

„Valóban?” Örley Olga felé fordul.

„Igen!” feleli röviden a kérdező.

A báró udvariasan meghajtja magát.

„Ezek után semmi keresni valóm sincs itt. Csókolom a kezeit. Szervusz, Gábor!”

A diva arca kipirul, egy lépést tesz előre; mintha mondani akarna valamit. De aztán elfordul, és daczosan hallgat. Őseze szeretné zúzni a mosolyogva távozót, amért ily könnyen le tud mondani róla.

Telkessy maga is elbámúl. Hisz ő ennek, úgy lát szik, még szívességet tesz? De hát akkor miért kérte meg Olga kezét?

„Meg lehet elégedve az elért sikerrel. Egy napra ennyi tán elég?” jegyzi meg a diva gúnyalá rejtett indulattal.

„Kétségkívül. Nem is akartam többet. Isten vele szép menyasszonyom!”

„Lekötelez, hogy jelenlététől megkímél.” Ezzel egyszerűen hátat fordít neki, s eltűnik a mellékajtó libegő függönye mögött.

De a parthie nem rosz, és Olga tud számolni.

Örley ügyse venné el.

Nyájas mosollyal fogadja másnap a vőlegényét.

„Maga tetszik nekem, édes Gábor. S ha eltökélt szándéka, hogy értem tönkretegye magát, szívesen a magáé leszek.”

És Telkessy erősen sürgöti az esküvőt. A szerelem elvakítja: nem látja meg a saját romlását.

Csak aztán, mikor a vagyona is elúszott, és a felesége is ott hagyta, konstatálja a szomorú igazságot, hogy a bárónak mégis több esze volt.

Tutsekné Bexheft Lilli.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

SZIKES ANTAL.

Társ-szerkesztő: MIHÁLFI JÓZSEF.

**Cseresznye- és meggyfa-csemeték nagymérv-
beni eladása.**

Eladásra szánt készlet: cseresznyéből 80,000 drb, meggyből 50,000 drb.

Cseresznyefa-csemeték árai: a 160—200—240 centiméter magas hajtással bíró, gazdag gyökerű, életerős, 1—2 éves csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 40 krig.

Meggy-csemeték árai: az 1—2—3—4 éves, gazdag gyökerű, igen szép tejlődésű, életerős csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 50 krig.

Nagybani ára	100 drb.	40 kros csemete	1 vagy több fajban	38 frt	100-an kint
	250 "	40 "	" 1 "	" 36 "	
	500 "	40 "	" 1 "	" 34 "	
	1000 "	40 "	" 1 "	" 32 "	
	1000 "	10 "	" 1 "	" 30 "	

A 4—5 éves, igen erős meggyfa-csemeték 100-a 48 frt, 250 drb vételénél 45 frt 500 drb vételénél 44 frt.

Igen nagy készlet van a következő cseresznye-fajokból: Germersdorfi nagy, Nagy fekete ropogós, Korai májusi cseresznye, Badoconyi óriás, Ferencz császár ropogósa, Dönnisen sárga ropogósa, Hedelfingeni óriás, Dr. Entz feketeje, Schneider kései ropogósa, Coburgi korai fekete, Clocker óriása, Büttner kései ropogósa, Mezel ropogósa, Rennerchen ropogósa, Heintze korai cseresznyéje, Korponai fekete ropogós, Mückebergi nagy, Disznódi fűszeres, Jaboulay ropogósa, Hollandi herezegő. Kanizsai fekete, Esperen ropogósa stb. stb.

Igen nagy készlet van a következő meggy-fajokból: Körösi meggy (Spanyol meggy), Spanyol meggy piros, Pándi meggy, Korai Hortensia, Hortensia királynő Eugenia, Válva éró, Oigniesi apátó, stb. stb.

A fenti cseresznye és meggyfajokon kívül adatnak ki körte, alma, szilva, őszibarack és kajszinbarack, lasponya, birs- és eperfa ojtványok úgy gazdasági mint törpére neveit 1—2—3—4 éves példányokban, még pedig gazdag fajvalaszték mellett. A csemeték tisztán homok talajon nevelkedtek s ezért gazdag gyökerzet s biztos fogamzási képességgel bírnak, ezen felül hiteles fajúak, edzett természetűek, egészségesek hosszú életűek és igen ocsók is. Adatik ki fentiekben kívül 1—2—3—4 éves vadonc is, körtől almából, doucinból, paradicsom-alma, birs, besztezezi szilva, duránczai szilva, Prunus Myrobalana, Saint Joulie, kókény, mandula, sárga barack, cseresznye, fekete meggy, sajmeggy és eperből, melynek árai erősség (vastagság szerint) 1000 kint 5.84 frtről 19.80 frtra emelkedtek.

Unghváry László-féle czeplédi

Az Unghváry László-féle czeplédi gyümölcsfa-iskola ma már 140 hold területű. Van benne 1,100,000 nemes és 15,000,000 vadonc csemete s így az ma már, mint tisztán gyümölcsfa-iskola a föld kerékiségén található ilyenmü telepek közt az első helyen áll. Egyébként is nagyott haladt az Unghváry László-féle cég egy év alatt azáltal, hogy a telepet (száraz időre való számítás) ártézi kuttal látta el; nemkülönben a sok eső illetve csapadékos időre való számításal vizlevezető árkokat létesít. [Ezen munkálatok tavaszig mind befejeztetnek]. Kiültet ez év őszén és a következő év tavaszán 4000 drb anyafát. Tényleg megkezdte a díszbokrok és díszfák, valamint a rózsatenyésztést is. Boldogult Berezszi Máténak úgy a mező kovácsházi, valamint kunagotai kísérleti telepe a cég tulajdonába ment át. A cég mint életképes vállalat, Kecskeméten is létesít egy nagyobb szabású, 449 holdas gyümölcsfa-iskolát. Stb., Stb.

!!Tessék árjegyzéket kérni!!

A Velimi világ-kávé

válogatott cigoria gyökérből készült

legjobb pótkávé.

a kávénak gyönyörű színt és kitünő zamatot köszönöz.

Jóság és takarékoság tekintetében az összes pótkávókat felülmúlja, minek foytán rövid idő alatt a tisztelt magyar gazdasszonyok kedven cz pótkávéjává ett.

A Velimi világ-kávé

1 1/2, 1 1/4, 1 1/5, 1 1/6 és 1 1/10 kilós szivárványszín fadobozokban és 1 1/6, 1 1/8, 1 1/10, 1 1/11, 1 1/12, 1 1/16 kilós csomagokban készül

Védjegyünk 2 angyal és egy globus.

A Velimi világ-kávé kapható Nyácsik S. utóda úr fűszerkereskedéséb Komlovszky János ur fűszerkereskedésében.

Melyen tisztelt közönség!

Kérjük a kitünő velemi világ-kávét megkísérteni!

Tanoncz kerestetik

Komlovszky János

vegyeskereskedésében

SZARVASON

Egy teljesen jókarbanlevő

boltajtó

jutányos áron eladó. Érte-

kezni lehet e lapok kiadóhiva-
talánál.